

Realizowany program: *Kocham przedszkole*
Autor: Mirosława Anna Pleskot, Agnieszka Staszewska-Mieszek
Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne – numer dopuszczenia: P-4. /1/2019
program zawiera w całości podstawę programową wychowania przedszkolnego

Materiały edukacyjne – polecane platformy, strony i serwisy internetowe (MEN)
<https://rozrywka.tvp.pl/47090255/telewizja-polska-blizej-dzieci-i-mlodziezy%20-https://www.polskieradio.pl/18,Polskie-Radio-Dzieciomhttps://www.gov.pl/web/edukacja/wesola-nauka-w-tvp2>

Grupa wiekowa 5 i 6 latki (grupy VI, VII, VIII, IX, X)
Okres realizacji: 04.05.2020r. do 08.05.2020r.

Kochane dzieci, każdego dnia widzimy jak pięknie pracujecie. Podziękujcie swoim rodzicom za to, że są z Wami, pomagają i zachęcają do pracy. Na ten tydzień mamy dla Was kolejne niespodzianki, ale to rodzice zdecydują ile czasu macie poświęcić na wykonanie zadań. Najlepiej uczyć się przez zabawę i tej wyśmienitej zabawy życzymy Wam najwięcej. Bądźcie zdrowe.

I. **TEMATYKA KOMPLEKSOWA /na cały tydzień/:** **DOMOWE LABORATORIUM, CZYLI EKSPERYMENTY PRZEDSZKOLAKA**

II. Temat dnia 04.05.2020 – Tajemnice wody

1. Poranne czynności higieniczne – mycie zębów, dokładne mycie rącek.
Jak dokładnie myć ręce https://www.youtube.com/watch?v=fxxx2myt_el
Jak dokładnie wyszorować zębki <https://www.youtube.com/watch?v=rTB9z-pOtmw>
2. Ubierzcie się samodzielnie dzielne zuchy
3. Poranna gimnastyka
To doskonały moment, aby rozruszać nasze ciało. Do wyboru –
 - „Czekoladowa zumba” <https://www.youtube.com/watch?v=IFWysdCgVNg> lub
 - „ Śpiewanki- gimnastykowanki” - <https://www.youtube.com/watch?v=351fw50UOn8>

Raz, dwa , trzy.

Biegną nóżki tup, tup, tup

lewa nóżka idzie w przód

i już prawa przy niej jest

pewnie zaraz tupnie też: tup, tupu, tupu, tupu, tupu, tupu, tup. / 4x

Raz, dwa, trzy.

Rączki w górę raz i dwa

jeden obrót tralala

teraz podskok hopsa sa, sa

każdy klaszcze tak jak ja :klap, klapu, klapu, klapu, klapu, klap, klap /4x

4. A teraz pora na pyszne śniadanko- możesz zacząć dzień od eksperymentowania ze smakami - może mega kolorowe kanapki.

5. Wprowadzenie do tematu – list do DZIECI I RODZICÓW

Kochane Przedszkolaki,
przed wami bardzo ciekawy tydzień, albowiem zachęcamy Was do aktywnego poznawania świata. Bardzo chcemy, abyście poprzez eksperymenty i doświadczenia zauważały pewne zjawiska i postawiły konkretne pytania, bo przecież zadawanie pytań i szukanie na nie mądrych odpowiedzi jest podstawą pracy wielu naukowców. Być może ten tydzień zainspiruje Wasze plany na przyszłość i ktoś z Was zechce zostać naukowcem. Tymczasem podczas zabaw badawczych i eksperymentów, które chcemy Wam zaproponować w najbliższym tygodniu będziecie w urozmaicony sposób zdobywać wiedzę i nabywać doświadczenia. Co zrobić, aby przemienić się w Młodego Naukowca? Fartuszek i rękawiczki to podstawa, a to dopiero początek! Udanej zabawy i ciekawych odkryć KOCHANI

Drodze Rodzice,
organizując naukę dziecka, poprzez zabawę i eksperymenty w domu, mamy szansę na wykorzystanie przedmiotów dostępnych w naszym najbliższym otoczeniu. Co więcej, swojemu dziecku możemy ofiarować więcej czasu, dopilnować jego bezpieczeństwa. Pamiętajmy też, że interesujące przedstawienie zagadnienia może wzbudzić w dziecku pasję i pozytywnie nastawić do dalszej pracy, że eksperymenty z dziećmi pozwalają w naturalny sposób pobudzić dzieci do myślenia, dlaczego pewne zjawiska mają miejsce, a to przecież doskonały sposób na wprowadzenia maluchów w świat nauki. A z nauką jest to fajnego, że ona jest wszędzie, można ją odnaleźć w każdym momencie naszego życia, w każdym momencie dnia.

Powiedz mi, a zapomnę, pokaż - a zapamiętam, pozwól mi działać, a zrozumiem! - Konfucjusz

6. Co to jest woda?- porozmawiajmy z dzieckiem

Woda to substancja chemiczna. Jest bardzo rozpowszechniona w świecie – występuje między innymi w morzach, oceanach, jeziorach i rzekach. Jest niezbędna do życia roślin, zwierząt i ludzi. Woda występuje w trzech formach, zwanych stanami skupienia: ciekłym (na przykład jako woda w kałuży), stałym (na przykład jako kostki lodu, którymi schładzamy napoje) oraz gazowym (jako niewidoczna para wodna, która jest składnikiem powietrza, więc nieustannie nas otacza). Zadajemy pytania: gdzie jeszcze można zobaczyć wodę w stanie ciekłym? Dziecko odpowiada, potwierdzamy, jeśli odpowiedź jest prawidłowa, naprowadzamy, gdy jest błędna. Gdzie można zobaczyć wodę w stanie stałym? Kiedy możemy zaobserwować parę wodną? Mówimy, że para wodna, którą widzimy, to w rzeczywistości maleńkie cząsteczki wody w stanie ciekłym. Pary wodnej nie widać, podobnie, jak nie widać powietrza.

7. Wędrująca woda

Za pomocą bardzo łatwych eksperymentów można pokazać dzieciom różne zjawiska. Nawet najmłodszym warto pokazywać, że nauka jest fascynujące. Jednym z ciekawszych, a zarazem spektakularnym doświadczeniem dla dzieci jest eksperyment z wędrującą wodą.

Jak zrobić barwnik do eksperymentów? | Nauka Jest Fajna! (ten przepis warto zachować, gdyż przyda się również do kolejnych, innych eksperymentów, w których wykorzystywany jest barwnik spożywczy).

<https://www.youtube.com/watch?v=iI6JbWvAd3E>

Czego potrzebujesz?

- pięć równej wielkości słoiczków lub szklanek,
- barwniki spożywcze w podstawowych barwach – czerwony, żółty, niebieski,
- ręczniki papierowe.

Eksperyment krok po kroku

- 1) Przygotuj szklanki. Do trzech z nich nalej wody (ok. $\frac{3}{4}$ pojemności).
- 2) Do szklanek z wodą dodaj kolejno barwniki czerwony, żółty i niebieski.
- 3) Ustaw szklanki w takiej kolejności: szklanka z czerwonym barwnikiem – pusta szklanka – szklanka z żółtym barwnikiem – pusta szklanka – szklanka z niebieskim barwnikiem.
- 4) Weź cztery kawałki ręcznika papierowego i każdy z nich złóż w dosyć wąski pasek.
- 5) Złóż paski papieru na pół i powkładaj je do szklanek w taki sposób, aby jeden koniec był zanurzony w szklance z barwnikiem, a drugi znajdował się w pustej szklance. W ten sposób w każdej szklance (oprócz pierwszej i ostatniej) będą znajdowały się dwa kawałki papieru.
- 6) Teraz trzeba trochę poczekać. Możecie obserwować, jak woda zaczyna wędrować.
- 7) Sprawdźcie efekty po około godzinie – dzieci na pewno będą zachwycone.

Za efektem tego niezwykłego doświadczenia dla dzieci stoi podciąganie kapilarne. Jest to zdolność cieczy (w tym wypadku wody) do podchodzenia w górę, wbrew prawom grawitacji. Działają tu siły kapilarne – takie same, które umożliwiają wodzie docierać od korzeni drzew, do liści znajdujących się na samym szczycie. Ręczniki papierowe, których używaliśmy podczas eksperymentu, wykonane są z celulozy, czyli z włókien roślinnych. Woda mogła wędrować w górę przez małe szczeliny między tymi włóknami.

**Oto inne nasze propozycje – wybierz najciekawszą .
Dobrej zabawy.**

8. **Skaczące winogrona** - <https://www.youtube.com/watch?v=DsaWqJ8EGfQ>

Gaz zawarty w wodzie gazowanej to dwutlenek węgla. Zbiera się on na powierzchni winogron w postaci pęcherzyków, Az do momentu kiedy siła wyporu będzie na tyle duża, aby unieść owoce w górę. Gdy znajdują się na powierzchni, pęcherzyki pękają, a winogrona z powrotem opadają na dno szklanki.

Potrzebne będą:

- woda gazowana;
- szklanka
- winogrono

Wyjaśnienia i wnioski:

W naczyniu powstał dwutlenek węgla, który spowodował, że niektóre pęcherzyki gazu przykleiły się do winogrona/ widoczne bąbelki/ i unosiły je do góry. Powstała tzw. siła wyporu. /pęcherzyki tego gazu mają gęstość mniejszą od gęstości wody dlatego wypływają do góry/ Gdy od winogrona odczepi się zbyt dużo bąbelków wówczas rodzynka zaczyna opadać. Ale już za chwilę powstaną na niej nowe bąbelki i zabawa ze „skaczącymi winogronami” zaczyna się od nowa.

9. **Eksperyment – napięcie powierzchniowe** - https://www.youtube.com/watch?v=Nei_RAp6BfI

Woda utrzymuje się w butelce dzięki napięciu powierzchniowemu, czyli błonie utworzonej z cząsteczek wody między krataczkami siatki z bandażu (gazy). Napięcie powierzchniowe w butelce jest na tyle mocne, że utrzymuje wodę nawet po przebiciu go wykałaczką.

Potrzebne będą:

- butelka,
- gumka recepturka,
- gaza
- wykałaczki
- woda.

10. „Dziurawa butelka” - https://www.youtube.com/watch?v=kKdEsQGwh_U

Pusta butelka w rzeczywistości wypełniona jest powietrzem. Kiedy zaczynamy do niej wlewać wodę, powietrze ucieka do góry a jego miejsce zajmuje woda. Dzięki zakrętce woda nie może uciec przez małe otwory, ponieważ ciśnienie powietrza nie może dostać się do butelki. Ponadto otwory nie są na tyle duże, aby powietrze wleciało do środka butelki. Zjawisko napięcia powierzchniowego zapobiega wylewaniu się wody. Gdy odkręcimy zakrętkę, powietrze dostaje się do środka i oddziałujące na wodę ciśnienie powoduje tryskanie cieczy z otworów.

Potrzebne będą:

- plastikowa butelka;
- woda;
- miska,
- zakrętka,
- pinezka.

11. „5 eksperymentów z wodą” - <https://www.youtube.com/watch?v=2UPT75dIYts>

12. Po wielkiej porcji doświadczeń czas na relaks zapraszamy do obejrzenia bajki edukacyjnej „Cykl hydrologiczny” <https://www.youtube.com/watch?v=4Pcvil1sVJ8>

13. Piosenka „Mamo, tato wolę wodę” - piosenka z tekstem- polecamy bardzo energetyczny utwór do wspólnej zabawy. <https://www.youtube.com/watch?v=ICf1erETbZU>

14. Zapraszamy do obejrzenia filmu edukacyjnego „Obieg wody w przyrodzie” - <https://www.youtube.com/watch?v=EXfEySFqfyQ>

15. Zapraszam do obejrzenia filmu edukacyjnego „Woda krąży- woda wraca” - <https://www.youtube.com/watch?v=yxVLAxOxDY>

Byłyście dzisiaj bardzo dzielne Kochane przedszkolaki. Do zobaczenia jutro. Teraz pora na dowolną zabawę. Bawcie się wesoło i słuchajcie swoich rodziców, a przed snem poproście o przeczytanie ulubionej bajeczki. Przecież pamiętacie, że czytamy 20 minut dziennie - codziennie.

Temat dnia 05. 05. 2020 – Eksperymenty z balonami

1. Na początek poroście rodziców o przeczytania opowiadanie pt. „Baloniki” – <https://dobrytata.waw.pl/baloniki.html>

„Baloniki,

Mały chłopiec, na swoje urodziny dostał niezwykły prezent. Prezentem tym były dwa przepiękne, lśniące w słońcu, pękate balony. Jeden z nich był czerwony, a drugi niebieski. Chłopiec, bardzo je polubił i niezmiernie cieszył się mogąc je trzymać na nitce i przyglądać się jak unoszą się w powietrzu. Bardzo lubił widok baloników, kiedy jeden odbijał się od drugiego, kiedy powolnym ruchem oddalały się od siebie, żeby za moment znów się do siebie zbliżyć, i ponownie odbić się od siebie. Chłopiec zabierał baloniki ze sobą, bez względu na to gdzie się wybierał. Idąc do parku, miał je przy sobie. Idąc do zoo trzymał je za sznurki. Idąc na plac zabaw, zabierał baloniki ze sobą. Zawsze były blisko niego.

Jednak same baloniki, nie były tak cudowne, jak się to chłopcu wydawało. Ciągłe się ze sobą kłóciły, ciągle się przepychały, ciągle się szturchały. Czerwony balonik, mówił niebieskiemu, że tamten jest „flakowaty i nie potrafi fruwać tak dobrze jak on”. Niebieski, zarzucał czerwonemu, że „jego guma nie jest tak sprężysta jak jego, że nie lśni tak wspaniale w słońcu jak on”. A poza tym obydwa twierdziły, że każdy z nich jest

ulubieńcem Chłopca. Często więc dochodziło między nimi do prawdziwych kłótni, sprzeczek. Często się wręcz biły, popychały i szturchały.

Pewnego razu, gdy chłopiec poszedł spać i swoje balony przywiązał do poręczy łóżka, Balony pokłóciły się po raz kolejny. O co poszło? Nie pamiętam. Chyba o to, którego sznurek jest przywiązany bliżej rączki Chłopca. Z sypialni chłopca, dało się jedynie słyszeć przekrzykiwania w stylu: „Mój jest bliżej”, „Nie, bo mój”, „Mój jest ten zielony sznurek”, „Wcale nie, twój jest biały”, „Ja jestem bliżej” ... i tak dalej. W końcu zaczęły krzyczeć tak głośno, że żaden z nich nie był już w stanie słyszeć drugiego. Wtedy zdarzyło się coś, co zdarzyć się nie powinno. Jeden z balonów, szturchnął drugiego. Drugi, również odepchnął pierwszego. Zaczęli się przepychać, odpychać i szturchać. W końcu zaczęli się mocniej uderzać. W pewnym momencie, Czerwony balon, ugryzł Niebieskiego, a Niebieski w tej samej chwili z całej siły uderzył Czerwonego. I stała się rzecz straszna. Otóż obydwaj baloniki w jednej chwili zaczęły z przeraźliwym świstem tracić powietrze. Świszały i trzepotały na swoich sznurkach. Aż w końcu opadły na łóżko Chłopca. Leżały na poduszce i wyglądały jak dwa pofałdowane kawałki gumy.

Powstały hałas, obudził nagle śpiącego Chłopca. Chłopiec, wyrwany ze snu, na początku nie wiedział co się stało, jednak kiedy poszukał wzrokiem swoich ulubionych baloników, nie znalazł ich. Zaczął ich szukać i po chwili spostrzegł ich strzępy na swojej poduszce. Chłopiec, nie mógł słyszeć kłótni baloników, gdyż rozmawiały one w języku słyszalnym tylko dla balonów. Nie miał więc pojęcia co zaszło, nie miał pojęcia, dlaczego obydwaj baloniki tak nagle uległy zniszczeniu. Poczł wielki smutek i żal za swoimi balonikami. Poczł jak łzy napływają mu do oczu. Był smutny z powodu utraty swoich ulubionych zabawek, swoich przyjaciół. Bardzo je lubił, a teraz pozostały mu jedynie ich strzępy.

Pozbawione powietrza balony, nie były w stanie nic powiedzieć. Patrzyły jednak na Chłopca i zerkwały na siebie nawzajem. Dopiero teraz zroszczywały, jak wielki błąd popełniły. Dopiero teraz zroszczywały, że nie warto się sprzeczać, że nie warto się kłócić. Zroszczywały teraz, że w żadnym wypadku nie należało się popychać, bić i gryźć. Chciały cofnąć czas, chciały znowu stać się prawdziwymi, napompowanymi balonami. Mogłyby wtedy w zgodzie, cieszyć się z bycia razem. Mogłyby cieszyć się z bliskości ich przyjaciela Chłopca.

Czasu jednak cofnąć nie mogły. Leżały jedynie na poduszce i przyglądały się Chłopcowi. Chłopcowi, który lubił je obydwaj, bez względu na to, jakie były, jak wyglądały, bez względu na to, jakiego były koloru i z jakiej zrobione były gumy.

Wtedy do pokoju weszła mama Chłopca. Zapytała „Co się dzieje?”, „Czemu płacze?”. Chłopiec pokazał jej leżące na poduszce sflaczałe baloniki. Mama obejrzała je dokładnie, po czym odpowiedziała: „O zeszło z nich powietrze – zaraz Ci je nadmuchaam.” „Nic się nie martw.” Chłopiec uspokoił się i obserwował mamę. Balony również nabrały otuchy. A więc była jeszcze dla nich jakaś nadzieja.

Mama nadmuchała obydwaj balony, zawiązała na nich sznurki i ponownie, przywiązała je do poręczy dziecięcego łóżka. Chłopiec uśmiechnął się, położył na poduszce i patrząc na swoje baloniki zasnął.

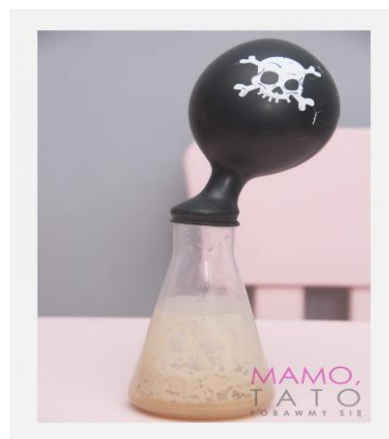
Balony tym czasem, popatrzyły na siebie, potem na chłopca, a potem obiecały sobie nawzajem, że nigdy więcej nie będą się ze sobą kłóciły. Od tej chwili, żyły zawsze w zgodzie i nigdy nie posunęły się do tego, aby uderzyć lub ugryźć drugiego. Baloniki i Chłopiec jeszcze długo byli nierozłącznymi przyjaciółmi.

Eksperymenty z balonami czas zacząć. A oto nasze propozycje do wyboru. Powodzenia!

2. **Jak nadmuchać balon drożdżami? | Nauka Jest Fajna -**
<https://www.youtube.com/watch?v=nqnvNdU-wyE>

Co będzie potrzebne:

- butelka,
- balon,
- drożdże,
- naczynie do wody,
- woda,
- cukier,
- łyżeczka

Warto wyjaśnić dziecku. Co to są właściwie drożdże i dlaczego lubią cukier?

Drożdże to nic innego jak grzyby. Może to być dla młodych odkrywców zaskoczeniem, że grzyby to nie tylko te smaczne „kapeluszniki” kupowane na ryneczku albo w sklepie. Drożdże lubią cukry proste. Jeżeli dostarczymy im pożywej glukozy, zachodzi następująca reakcja: $C_6H_{12}O_6 \Rightarrow 2C_2H_5OH + 2CO_2$ Oznacza to, że oprócz dwutlenku węgla powstaje etanol. Właśnie ta cecha jest wykorzystywana przy produkcji różnych napojów alkoholowych. Proces kończy się w jednym w dwóch przypadkach: albo drożdże „zjedzą” cały cukier... albo zdążą wyprodukować tyle etanolu że w nim giną – to powiedział Tata ☺

3. Jak nadmuchać balon przy pomocy octu i sody - <https://www.youtube.com/watch?v=AXBanKk0A9c>

Żeby robić eksperymenty dla dzieci, nie trzeba mieć profesjonalnego sprzętu czy odczynników. Najczęściej wystarczy to, co akurat jest w domu. Zobacz, jak wykonać doświadczenie, w którym balon nadmucha się „samoistnie” – za pomocą octu i sody. Nadmuchiwanie balonu za pomocą octu i sody to świetny pomysł na urodziny dla dzieci. Eksperyment jest prosty i bezpieczny, nie wymaga skomplikowanych działań i mogą go wykonać nawet najmłodsze maluchy.

Czego potrzebujesz:

- balonika,
- butelki,
- octu,
- sody oczyszczonej
- przyda się również łyżeczka i opcjonalnie lejek.

Możesz wykorzystać również barwniki spożywcze. Wówczas eksperyment będzie dla dzieci jeszcze bardziej atrakcyjny.

Eksperyment krok po kroku:

- 1) Przygotuj butelkę, najlepiej o pojemności do 500 ml. Może być szklana lub plastikowa. Do butelki nalej ocet. Tutaj może przydać się lejek – zwłaszcza jeśli butelka ma dosyć wąski wlew.
- 2) Weź balonik i nasyp do niego trochę sody oczyszczonej (1 – 2 łyżeczki).
- 3) Balon z sodą ostrożnie nałóż na szyjkę butelki. Uważaj, by nie wysypała się z niego soda.
- 4) Upewnij się, że balon jest dobrze zamocowany.
- 5) Jednym zdecydowanym ruchem unieś balon, wsypując sodę do butelki z octem.

W wyniku reakcji powstaje dwutlenek węgla, czyli taki sam gaz, jaki wydychamy. To właśnie on napompuje balon. Możesz wykorzystać ten eksperyment na urodziny. Przygotowanie tego doświadczenia dla dzieci trwa zaledwie kilka minut, a maluchy na pewno będą chciały powtórzyć go kilka razy. Możecie poeksperymentować z ilością octu i sody. Pamiętaj jednak, żeby zachować ostrożność – jeżeli reakcja przebiegnie zbyt gwałtownie, balonik może się wyczepić. Jeśli wsypiesz do butelki z octem barwnik spożywczy, bulgoczący ocet z sodą będzie kolorowy, a doświadczenie stanie się dla dzieci jeszcze bardziej widowiskowe.

4. Balon z wykałaczka

Dlaczego balon nie pęka?

Do tej zabawy i eksperymentu potrzebujecie

- długą wykałaczkę,
- wodę oraz balon

Wykonanie Balon dmuchamy do średniej wielkości, tak aby zostało jeszcze trochę rezerwy i zawiązujemy go. Następnie moczymy wykałaczkę w wodzie i delikatnie przebijamy za jej pomocą balon od dołu, gdzie wiązaliśmy balon do góry w miejscu, gdzie jest najwięcej gumy (takie najciemniejsze miejsce). Balon został przekłuty wykałaczką w miejscu najmniejszego naprężenia gumy (spód i wierzch) ale nie pękł, ponieważ w tych miejscach działa największa siła spójności cząsteczek, z których zbudowany jest balon.

5. Balon trzymający szklanki - <https://www.youtube.com/watch?v=ggYpE6NjkQY>

A teraz pokażemy Wam kolejne doświadczenie fizyczne.

Składniki:

- Dwie szklanki
- Balonik
- Ciepła i zimna woda

Do dwóch szklanek nalewamy ciepłej wody i czekamy chwilę by się ogrzały. Ze szklanek wylewamy wodę i szybko przykładamy je otworem do nadmuchanego balonika. Całość umieszczamy nad miską i druga osoba polewa balonik zimną wodą. Każda ze szklanek „zasysa” kawałek balonika, co sprawia, że szklanki jakby przyklejają się do niego.

Trzymając jedną szklankę możemy unosić drugą. Szklanki po wylaniu gorącej wody mają wysoką temperaturę i zawierają dużo pary wodnej. Gdy balonik z przystawionymi szklankami polewamy zimną wodą to temperatura maleje i część pozostałej pary wodnej się skrapla. Powoduje to spadek ciśnienia.

Ciśnienie atmosferyczne „wciska” więc balon do środka szklanek. Jeśli trzymamy za górną szklankę, a dolna zwisa to część balonika wydostaje się z dolnej szklanki i wewnątrz niej obniża się ciśnienie tak aby ciśnienie atmosferyczne od dołu równoważyło sumę ciśnienia pochodzącego od wnętrza dolnej szklanki i ciśnienia wywieranego przez siłę ciężkości szkła. Balon więc „trzyma” przyssaną szklankę. Taki eksperyment fizyczny ze szklankami możecie wykonać w domu

6. Radek Brzózka- „Powietrze bez śmieci - jak powstaje smog” - <https://www.youtube.com/watch?v=YhxtliyW0Ms>

Potrzebne będą:

- 2 słoiki;
- woda;
- folia aluminiowa;
- kawałki gazet;
- zapalniczka, zapalarka lub zapałki.

A może przy okazji eksperymentów z balonami zainteresują Cię „tajemnice baniek mydlanych”

Co to są bańki mydlane? Co jest potrzebne, żeby zrobić bańki? Jak wyglądają bańki?

Gdy moczymy słomkę w płynie, odrobina płynu na niej zostaje, tworząc cieniutką błonkę wokółkońca słomki. Gdy wtłaczamy przez słomkę powietrze, błonka się rozszerza – jak balon, i więzpowietrze.

7. Z czego można zrobić bańki?

Potrzebne będą: płyn do mycia naczyń, woda, gliceryna, słomki, naczynia

Pytanie badawcze:

Z czego się składa idealny płyn do baniek?

Przebieg:

Dziecko pod nadzorem osoby dorosłej miesza ciecze, poszukując takiego połączenia, z którego da się zrobić bańki. Naprowadzamy dziecko na połączenie wody, płynu do mycia naczyń i gliceryny.

Wyjaśnienie:

Do wykonania baniek najlepiej wykorzystać mieszaninę 1 l ciepłej lub letniej wody, 2 łyżek płynu do mycia naczyń (który utworzy cieniutką błonkę) i 1 łyżki gliceryny (która utrudni parowanie wody, dzięki czemu bańka będzie trwalsza). Jeśli na powierzchni płynu jest dużo piany, należy ją usunąć.

8. Koncentryczne kopuły

Potrzebne będą: słomki, płyn do robienia baniek, plastelina, wykałaczki

Pytanie badawcze:

Czy można zrobić bańkę w bańce?

Przebieg:

Prosimy dziecko by zwilżyło blat stołu, na którym będzie robiło bańki. Robi bańki i „sadza” je na blacie stołu tak, by zrobiła się kopuła. Ponownie zanurza słomkę w płynie, przebijają ostrożnie powłokę pierwszej bańki i środkiem wydmuchuje drugą (a następnie trzecią). Można urządzać konkurs rodzinny „kto zrobi najwięcej baniek jedna w drugiej?”

Wyjaśnienie:

Gdy słomkę delikatnie umieścimy w bańce, możemy w niej zrobić drugą bańkę. W środku bańki jest powietrze, które przemieszcza się podczas robienia kolejnej bańki (poprzednie bańki się powiększają).

Świetna robota kochane dzieci. Jak co dzień spisałyście się na medal 😊 Nadszedł czas na długą oczekiwaną zabawę dowolną. Nie zapomnijcie tylko o częstym myciu rącek i sprzątaniu w swoim pokoju, po zakończonej zabawie

Temat dnia 06. 05. 2020 – Eksperymenty przyrodnicze

1. **Tornado w butelce** - <https://www.youtube.com/watch?v=EwXUGqNnh7w>

Tornado w butelce to wiry, które powstają wszędzie tam, gdzie prędkość przepływu dość gwałtownie się zmienia i nie bez znaczenia jest tutaj zjawisko lepkości. W wirze wytworzonym w butelce prędkość wody przy ściankach butelki jest w przybliżeniu, równa zero, natomiast im bliżej osi tym ich prędkość liniowa jest większa.

Potrzebne będą

- 1 pusta butelka,
- sklejone nakrętki,
- butelka z wodą

2. **Meduza w butelce**

Morskie głębinny i żyjące w nich stworzenia stanowią przeważnie bardzo interesujący temat dla dzieci, zarówno tych najmłodszych, jak i nieco starszych. Meduza w butelce to ciekawe doświadczenie, a jednocześnie ważna lekcja przyrody. Eksperyment polegający na tworzeniu przez dzieci meduzy stanowi również świetne ćwiczenie małej motoryki.

CZEGO POTRZEBUJESZ?

- zakręcaną butelkę, najlepiej z szerszym gwintem,
- cieniutką torebkę foliową,
- Błękitny barwnik spożywczy,
- Nitkę lub gumkę recepturkę,
- nożyczki,
- patyki do szaszłyka
- dodatkowo możesz użyć brokatu – wówczas doświadczenie będzie jeszcze bardziej widowiskowe dla dzieci.

EKSPERYMENT KROK PO KROKU

- 1) Torebkę foliową rozłóż na płasko i odetnij uszka i wytnij prostokąt.
- 2) Złap środek torebki i uformuj z niego mały balonik (głowę naszej meduzy). Folię pod balonikiem zwiąż nitką lub gumką recepturką. Zostaw małą wlot na wodę.
- 3) Pozostałą część folii, wokół głowy meduzy, potnij na cienkie paski.
- 4) Głowę meduzy napełnij wodą. Możesz użyć do tego strzykawki. W baloniku powinien zostać mały pęcherzyk powietrza.
- 5) Napełnij butelkę wodą. Dodaj barwnik spożywczy i opcjonalnie brokat.
- 6) Do butelki włóż meduzę. Aby meduza „popłynęła” w głąb butelki, pomóż sobie patykami do szaszłyka.
- 7) Dolej wody do butelki w taki sposób, by został u góry niewielki pęcherzyk powietrza.
- 8) Zakręć butelkę. Teraz pozostaje tylko przekręcać butelkę i obserwować, jak porusza się meduza.

Podczas przeprowadzania tego doświadczenia możesz również zwrócić uwagę dziecku na aspekt ekologiczny. Żółwie morskie, które żywią się meduzami, nie potrafią rozróżnić foliowych torebek, wrzucanych do wody, od prawdziwych meduz. To dla nich duże niebezpieczeństwo.

3. „Tęcza w szklance”. Pytasz, jak to zrobić? Podpowiedzi szukaj na filmiku -

https://www.youtube.com/watch?v=aUe8LlyDcE4&list=RDQMuanT91qIP_4&index=7

Potrzebne będą:

- barwniki spożywcze;
- cukier;
- ciepła woda 4x 60 ml.
- szklanki;
- strzykawka;
- łyżka;
- przezroczyste naczynie

Oto inne nasze propozycje – wybierz najciekawszą .
Dobrej zabawy.

4. Jak zrobić domowy wulkan - <https://www.youtube.com/watch?v=76ZgHTw8thA>

Co będzie potrzebne;

- miska
- wysokie naczynie.
- woda,
- soda oczyszczona
- ocet

Eksperyment z wulkanem – bezpieczeństwo. Reakcja octu z sodą to reakcja kwasu z zasadą – może być bardziej wybuchowa, niż się spodziewasz. Powinieneś dopilnować, aby pokrywa wulkanu nie wywierała nadmiernego nacisku na jego wnętrze, w którym ma zajść wybuchowa reakcja chemiczna. Lepiej też nie wykorzystywać do dekoracji makiety ostrych fragmentów, takich jak szkiełka czy duże kamienie. Zawsze przestrzegaj podanych proporcji, aby wybuch nie był zbyt silny.

5. Jak zrobić wulkan z cytryny? | Nauka Jest Fajna <https://www.youtube.com/watch?v=pJTWL9KGzP4>

6. Kolorowy deszcz.

Potrzebne będą;

- szklanka (lub słoik) wypełniony wodą do 3/4 wysokości
- pianka do golenia
- barwniki spożywcze

Wystarczy, abyście wycisnęli piankę do golenia na powierzchnię wody, a następnie strzykawką, pipetą czy bezpośrednio z pojemnika wlewali kolorowy płyn.

Chmura z pianki szybko napelni się barwami, a w wodzie zaobserwujecie niesamowity „deszcz”

7. Atrament sympatyczny- niewidzialny tusz

Atrament sympatyczny to atrament, którym zapisujemy niewidoczną na pierwszy rzut oka wiadomość. Dopiero po poddaniu kartki działaniu temperatury lub użycie odpowiedniego środka chemicznego pismo uwidacznia się. Jest to świetna zabawa dla dzieci, które uwielbiają magiczne sztuczki i tajemnice.

Materiały i przybory:

- cytryna
- nóż, deska do krojenia
- wyciskarka do cytrusów
- kieliszek
- wykałaczka
- papier
- świeczka i zapałki lub żelazko

1. Przecinamy cytrynę na pół i wyciskamy z niej sok.
2. Przelewamy sok do kieliszka lub innego niewielkiego naczynka.
3. Na skrawku papieru piszemy tajną wiadomość przy użyciu wykałaczki. Musimy często moczyć wykałaczkę, bo nabranego na jej czubeczek soku wystarcza na zapisanie niewielkiej ilości liter.
4. Czekamy aż sok na zapisanej kartce wyschnie. Nie będzie wtedy w ogóle widać, że jest coś na kartce zapisane.
5. Zapalamy świeczkę i przykładamy kartkę blisko płomienia. Można również ujawnić tekst wiadomości

WAŻNE!!! To zadanie należy wykonać z pomocą lub w obecności dorosłych!

Temat dnia 07. 05. 2020 – Tajemnice powietrza

1. *Co to jest powietrze?* Wyjaśniamy, że jest to mieszanina gazów, którą oddychamy, w tym tlenu. Wydychamy z kolei dwutlenek węgla. Drzewa i inne rośliny robią odwrotnie – pobierają dwutlenek węgla, a w zamian produkują tlen. Dlatego rośliny są nam tak potrzebne.

Powietrze otacza całą kulę ziemską. Konieczne jest do życia ludziom, zwierzętom i roślinom... Przed Wami ciekawe sytuacje, w których samodzielnie musicie rozwiązywać problemy, szukać, badać i odkrywać nowe zjawiska.

Na początek posłuchajcie wiersza pt. „Powietrze” – czytanego przez rodzica

Każdy człowiek, czy zwykły, czy szucha
ma ten zwyczaj, że ciągle oddycha.

W domu, w pracy, w garniturze, czy w swetrze,
wciąga w siebie z zapalem powietrze.

Powietrze jest wszędzie czy w lesie,
czy w polu jest nawet w twoim domu
i w przedszkolu.

Powietrze potrzebne jest tobie i mnie

Roślinom, zwierzętom więc szanuj je.

Rozmowa o powietrzu.

O czym był wiersz? Co to jest powietrze? Czy możemy zobaczyć powietrze?

Czy możemy poczuć powietrze? Czy powietrze ma kolor?

Powietrze można poczuć kiedy jesteśmy w ruchu, kiedy

wiatr targa włosy, na mokrej skórze. W powietrzu czujemy zapachy- po deszczu,

kwiatów, łąki itp. W powietrzu roznoszą się dźwięki.

2. Wciągające powietrze

Sprzęt i odczynniki:

- butelka z szeroką szyjką,
- balon,
- zapalki,
- kawałek papieru,
- woda.

UWAGA! Doświadczenie wymaga opieki osoby dorosłej, ponieważ będziemy używać ognia

Wykonanie:

Na początku do balona nalewamy wody i zawiązujemy go. Jego wielkość powinna z łatwością zatykać wylot butelki. Następnie zapalamy kawałek papieru i wrzucamy do butelki (możemy to zrobić razem z zapalką). Gdy płomień będzie słabnąć zatykamy wylot butelki balonikiem z wodą. Balonik zacznie wciskać się do środka butelki, a po chwilę całkowicie zostanie zassany wydając przy tym głośny odgłos.

Wyjaśnienie:

Reakcja spalania powoduje zużycie tlenu zawartego w powietrzu znajdującym się w butelce. Gdy zatkamy się ciśnienie w butelce. Po chwili rozgrzane gazy spalinowe obniżą swoją temperaturę, a tym samym ciśnienie jeszcze bardziej się obniży. Powstanie siła ssąca, która wciągnie balonik do środka butelki.

A jak wyciągnąć balonik? To zadanie, które może być trudne, jeśli będziemy korzystali jedynie z siły,

bo możemy rozerwać balon. Możemy jednak delikatnie

wsunąć słomkę pod balonik i wdmuchać powietrze by zrekompensować ciśnienie w butelce. Z użyciem słomki „uwolnimy” balonik bez większego problemu. Jak wdmuchamy zbyt dużo powietrza, to przez słomkę zacznie wydobywać się dym, podobnie jak z komina (to mieszanina pary wodnej, dwutlenku węgla oraz tlenu węgla, czyli czadu i niektórych uwolnionych i niespalonych węglowodorów z procesu spalania – nie wdychamy tej mieszaniny).

3. Poduszkowiec - <https://ekodziecko.com/poduszkowiec>

Domowej roboty poduszkowiec to eksperyment naukowy dla dzieci obrazujący siłę powietrza. Do jego przygotowania potrzebna jest płyta CD, plastikowa butelka oraz balonik.

Materiały i przybory:

- płyta CD lub DVD
- plastikowa butelka
- nóż (KONIECZNA POMOC RODZICA!!!)
- klej i pistolet do klejenia na gorąco
- balonik
- gruby papier oraz dziurkacz

1. Z plastikowej butelki odcinamy gwint. To zadanie powinien wykonać dorosły.
2. Gwint naklejamy na środku płyty CD przy pomocy kleju na gorąco.
3. Z grubego papieru wycinamy kółko średnicy nieco mniejszej niż odcięty gwint. Na środku kółka, przy pomocy zwykłego dziurkacza, robimy otwór.
4. Kółko wkładamy do otworu. Poduszkowiec będzie działał również bez tego kółeczka ale dzięki niemu pokonuje ślizgiem o wiele dłuższą drogę.
5. Nadmuchujemy balon i delikatnie nakładamy na plastikowy gwint. Balonik powinien być solidnie naciągnięty na plastikowy gwint a jednocześnie powietrze, w czasie zakładania, nie powinno z niego ulecieć.
6. Poduszkowiec kładziemy na gładkiej powierzchni: na dużym stole lub podłodze i delikatnie puszczamy balonik.

Płyta unosi się ślizgiem nad powierzchnią stołu- dzięki poduszce powietrznej tworzącej się pod płytą CD poduszkowiec przemieszcza się nad stołem. To jak długo poduszkowiec unosi się nad blatem, zależy od ilości powietrza w baloniku oraz od wielkości otworu przez który ono się wydostaje. Jeśli wyjmiecie papierowe kółko z dziurką poduszkowiec szybko opadnie.

4. Szklanka pusta czy pełna?

Potrzebne będą: szklanki lub plastikowe kubeczki, kartki papieru, taśma klejąca, przezroczyste miski z wodą, ręcznik papierowy.

Pytania badawcze:

Czy w pustej szklance naprawdę nic nie ma?

Przebieg:

Dziecko stoi przed miską z wodą. Wkłada do szklanki lub plastikowego kubka zgniecioną kartkę papieru, w taki sposób by pozostawała przy dnie. W razie potrzeby przykleja papier taśmą klejącą.

Zadajemy pytanie: *Czy po zanurzeniu szklanki w wodzie dnem do góry kartka będzie mokra czy sucha?*

Dziecko odwraca szklankę do góry dnem i zanurza je całkowicie w misce z wodą. Następnie wyciągają szklankę, osusza jej brzegi papierowym ręcznikiem i sprawdza, czy zmięta kartka w szklance jest sucha czy mokra. W drugiej części eksperymentu dziecko ponownie zanurza szklankę, ale delikatnie ją przechyla, taka by całe powietrze uleciało ze szklanki.

Podsumowanie:

Zadajemy pytanie: *Jaka była kartka w szklance po pierwszym eksperymencie?*

Jaka była kartka w szklance po drugim eksperymencie?

Następnie wyjaśniamy: W pierwszym przypadku papier pozostał suchy, gdyż powietrze nie pozwoliło wodzie wejść do wnętrza szklanki. Za drugim razem powietrze zostało wypuszczone i woda zmoczyła papier. Ponownie udowodniliśmy, że powietrze jest wokół nas, gdyż nie wpuściło wody do wnętrza szklanki. Zatem jeśli szklanka jest pusta, w rzeczywistości jest wypełniona – powietrzem!

5. **Kto ma więcej powietrza w płucach?**

Potrzebne będą: rękaw foliowy do pieczenia i spinki

Przebieg:

Proponujemy dziecku zabawę, by sprawdzić, kto ma najbardziej pojemne płuca. Rozwijamy cały rękaw do pieczenia i zawiązujemy jeden koniec spinką. Następnie (po kolei np. najpierw dziecko, potem Rodzic), wykonujemy jeden duży wydech powietrza, tak, aby jak najbardziej wypełnić rękaw. Przesuwamy powietrze do końca rękawa i zaznaczmy flamastrem jego objętość. Po każdym dmuchnięciu powietrze jest usuwane z rękawa. Następnie sprawdzamy, kto miał najbardziej pojemne płuca. Na koniec mówimy, że jednym dmuchnięciem napełnimy cały rękaw. Dziecko trzyma rękaw za zawiązany brzeg, Rodzic rozszerza rękaw i z odległości ok 20–30 cm zdecydowanie, ale spokojnie dmucha powietrze. Szybko zamyka rękaw.

Podsumowanie:

Wyjaśniamy, że gdy dmuchamy, przytrzymując usta przy krawędzi rękawa, włączamy wyłącznie powietrze zgromadzone w naszych płucach. Gdy będziemy dmuchać z pewnej odległości, utworzy się korytarz podciśnienia, który powoduje dodatkowe zasysania powietrza będącego po bokach. Dlatego za pomocą jednego wdechu jesteśmy w stanie napełnić cały rękaw!

6. Piosenka „Czyste powietrze”- Gorąco polecamy - <https://www.youtube.com/watch?v=qRApuYsVziM>

O czyste, czyste powietrze

ach niuch, wdech do płuc.

Cudownie tak móc, wciągać cię do płuc

zapach bławatków, maków i bratków

i wiśni kwiatków przywiej mi wietrze

o czyste, czyste powietrze.

O czyste, czyste powietrze,

gdy zapach trawnika w spalinach znika.

Nagła panika kiedy cię nie ma

Smogiem zawiewa i dymem czuć

Wołam, wołam czyste powietrze

Wróć!

Temat dnia 08. 05. 2020 – Eksperymentujemy i tworzymy masy plastyczne

Bezpieczne, szybkie w przygotowaniu w tym także jadalne masy plastyczne i przede wszystkim świetne do zabaw sensorycznych. Dzieci o kreatywnych i ciekawych umysłach bardzo lubią bawić się masami plastycznymi. Zamiast kupować masę w sklepie zrób ją sama w domu lub poproś o pomoc dziecko. Będziesz miała pewność, że jest wykonana tak jak sobie tego życzysz. Dodatkowo nie ma obaw, że kilkunastomiesięczne dziecko weźmie tę masę do buzi, bo przygotowane są ze składników spożywczych. Nie oznacza to jednak że powinnaś pozostawiać młodszego dziecko bez opieki z masą podczas zabawy. Poniżej znajdziesz kilka ciekawych, łatwych i tanich przepisów na samodzielnie wykonanie mas plastycznych lub ciastoliny w domu.

Oto nasze propozycje – wybierz najciekawszą. POWODZENIA.

1. **Masa z kaszy manny – jadalna**

Składniki:

- kasza manna,
- gorąca woda,
- barwnik spożywczy

Kolejny pomysł na jadalną masę plastyczną.

Kasze wsypujemy do miski i zalewamy gorącą wodą.

Czekamy aż kasza wchłonie wodę oraz przestygnie.

Po czym zaczynamy ugniatanie do momentu aż połączy się w przyjemną dla nas konsystencję. Możemy podzielić na kilka kulek i dodać barwniki spożywcze.

2. Ciecz nienewtonowska

Co będzie potrzebne:

- Jedna szklanka mąki ziemniaczanej
- Woda – około 2/3 lub 3/4 szklanki
- Miska

Wsypujemy mąkę i dodajemy powoli wody mieszając całość łyżką. Gdy łyżka zaczyna stawiać opór a ciecz przypomina gęstą śmietanę – gotowe. Można ewentualnie dodać troszkę barwnika spożywczego. Bawimy się ugniatając ciecz. Im mocniejszy nacisk, tym twardsza się staje. Uderzona pięścią nie rozchlapuje się, a stawia silny opór. Ale gdy mieszamy ją powoli ręką, ustępuje bez problemu.

Można ulepić kulkę kręcąc ją w dłoniach. Gdy położymy ją na ręce, natychmiast rozplywa się. Fajnie tworzy się "sople" – ciecz ściekająca z ręki rozciąga się, ale taki sopel łatwo urwać mocno za niego ciągnąc. Więcej eksperymentów podpowie wyobraźnia. Wokół nabrudzi się, ale sprzątanie jest łatwe i szybkie.

Zjawisko cieczy nienewtonowskiej powstaje, gdy małe, ale stosunkowo ciężkie drobiny mąki ziemniaczanej są gęsto zawieszony w płynie. Gdy powoli mieszamy ciecz, przesuwają się względem siebie niczym ludzie w niezbyt dużym tłoku. Ale gwałtownie naciśnięte nie mają czasu uciekać na boki i wpadają na siebie utwardzając ciecz.

3. Piłeczka antystresowa – wykorzystanie cieczy nienewtonowskiej .Zobacz filmik -

<https://www.youtube.com/watch?v=TU8zJZyshOQ>

Potrzebne będą:

- ½ szklanki
- 1 szklanka mąki ziemniaczanej;
- plastikowa butelka;
- lejek oraz balon

4. Puchnąca farba z pianki do golenia - <https://www.youtube.com/watch?v=yIKlcjt9Bws>

Do zrobienia puchnącej farby z pianki do golenia potrzebne są następujące materiały:

- – miseczek porcelanowy lub plastikowy
- – pędzelek lub szpatułka do wymieszania farby
- – płynny biały klej (introligatorski)
- – pianka do golenia
- – farba plakatowa lub barwnik spożywczy

W miseczce należy wymieszać odrobinę kleju wraz z pianką do golenia. Mieszamy tak długo aż powstanie jednolita masa. Wówczas dodajemy kilka kropel farby lub barwnika. Jej ilość ma wpływ na ostateczny odcień naszej farby. Powstałą farbą dziecko za pomocą paluszków lub pędzelka maluje przygotowany szablon lub tworzy własne dzieło. Super sprawdza się również malowanie pędzlem do golenia. W zależności od ilości nałożonej farby przybiera ona wypukłą postać, która po wyschnięciu jest również ciekawym doznaniem dotykowym. Farba bowiem przybiera postać mięciutkiej i pulchnej masy.

5. Ciastolina bez gotowania. Jak zrobić? - https://www.youtube.com/watch?v=pV_u3BFi7To

Potrzebne będą:

- 1 szklanka mąki kukurydzianej;
- 1 szklanka kleiku ryżowego
- ½ szklanki soku jabłkowego;
- 3 łyżki oleju.

6. **Piasek kinetyczny** - <https://www.youtube.com/watch?v=rs68nsQ5v0I>

Potrzebne będą:

- 1 łyżka kleju w płynie
- płyn do prania – najlepszy jest Persil gel- około 1 łyżki,
- piasek

Byłyście dzisiaj bardzo dzielne. Teraz pora na dowolną zabawę. Bawcie się wesoło i słuchajcie swoich kochanych rodziców, a przed snem poproście o przeczytanie ulubionej bajeczki. Przecież pamiętacie, że czytamy 20 minut dziennie - codziennie.

III. Propozycje dodatkowe dla chętnych 5 – 6 latków

1. Wykonaj własne, zdrowe wody smakowe
<https://www.youtube.com/watch?v=yxQ8c5fSgCY>
<https://www.youtube.com/watch?v=ou-Sz3XtQf0>
2. Grafomotoryka i kodowanie, to ciekawe połączenie – sprawdź
https://drive.google.com/open?id=1IDx_vise3mluKkKiT6SjLrLyWDT1Xk3
3. Grafomotoryka, spostrzegawczość, wyobraznia przestrzenna
<https://drive.google.com/open?id=1ckAypZF8FL5Dw0kuuJG9XBdAorijJBNN>
4. Sylabowe dyktando graficzne z literą F
<https://drive.google.com/open?id=1oTxjHqsIMAKyWitygl8TPYH1UEuUthSd>
5. Policz i pokoloruj- matematyka
<http://www.supercoloring.com/pl/kolorowanki/koloruj-wedlug-numerow-maly-niedzwiedz>
6. Dodawanie w zakresie 10
http://www.mojekolorowanki.pl/a.1009.d.131.Kolorowanka_Dodawanie_do_10.html
Czy sprawnie potrafisz dodawać – sprawdź to w krótkim teście <https://www.matzoo.pl/zerowka/51>
7. Odejmowanie w zakresie 10
https://drive.google.com/open?id=1Lv8fg00QhhDx8Yy1pE4ESX7xmjVj0_eV
http://www.mojekolorowanki.pl/a.1005.d.131.Kolorowanka_Odejmowanie_do_10.html
Czy sprawnie potrafisz odejmować ? – zabawa w formie testu <https://www.matzoo.pl/zerowka/52>
8. Która godzina? – spróbujesz odpowiedzieć ? https://www.matzoo.pl/zerowka/ktora-godzina_48_344
9. [Pokoloruj tęczę](#)
10. [Pokoloruj rysunek zgodnie z kolorem kropek](#)
11. [Rozwiąż krzyżówkę](#)
12. [Narysuj drogę według kodu](#)
13. [Znajdź różnice](#)
14. [Domino sylabowe](#)

IV. PANI ANIA - LOGOPEDA poleca dla dzieci objętych na terenie przedszkola terapią logopedyczną

1. Zabawy artykulacyjne- czy logopedia może być smaczna? Poeksperymentujmy!
<http://www.logopedia.pl/cwiczenia-smakowite/>
2. Zabawy oddechowe -<https://tuptuptup.org.pl/gry-oddechowe/>
3. Masa balonowa dla odważnych! O pomoc w zrobieniu masy balonowej poproś kogoś dorosłego. Zanim zaczniesz wydmuchiwać powietrze ustami pamiętaj, aby wdech wziąć nosem :) Dla bezpieczeństwa podczas wdechu nie trzymaj słomki w ustach!
<https://mojedziecikreatywnie.pl/2017/07/masa-balonowa-diy-prosty-glutek/>
4. Włóż kotek na płótek? Może zagramy? - <https://kidmons.com/game/piano-online/>
Zapis obrazkowy - utworu - <https://i2.wp.com/panimonia.pl/wp-content/uploads/2020/03/wz%C3%B3r.png?w=569&ssl=1>

V. PANI MAŁGOSIA - TERAPEUTA PEDAGOGICZNY poleca dla dzieci objętych na terenie przedszkola terapią pedagogiczną i zajęciami rewalidacyjnym

W tym tygodniu:

1. [Narysuj żółwia wg instrukcji](#)
2. [Dorysuj drugą połowę](#)
3. [Połącz w pary rysunki których nazwy rymują się](#)

VI. PANI KAMILKA – NAUCZYCIEL JĘZYKA ANGIELSKIEGO poleca:

1. Pets – zwierzęta domowe -
<https://drive.google.com/open?id=1oDTi9LRplsFLC6jxqqoleVeSEzO6SbOZ>

VII. PANI MARZENKA – NAUCZYCIEL RELIGII poleca:

1. Piosenka Matka Boska- <https://www.youtube.com/watch?v=s3Ski-eVn64>
2. Filmik - <https://www.youtube.com/watch?v=r-UqNszBv38>

VIII. Kontakt z nauczycielem w ważnych sprawach:

Gr. VI - Dorota P.– email. dor.przybysz@interia.pl

Gr. VII - Dorota S.– messenger grupowy; email -dorgeb@o2.pl

Beata U. – messenger grupowy; email -beata.urbanska@o2.pl

Gr. VIII - Julita Szulmińska – messenger prywatny; email-julita.szulminska@tlen.pl

Gr. IX - Ewa Lewandowska – email-ewa.lewandowska1@onet.eu

Renata Majewska – email-renataewa@vp.pl

Gr. X - Ewa Rakowicz – email. rakewka@interia.pl

Dorota Borowska – messenger prywatny; email-borowskadorota@tlen.pl

IX. Założenia wychowawczo – dydaktyczne:

DZIECKO:

- dba o higienę i zdrowie, kształtując codzienne nawyki higieniczne; nabywa sprawności w czynnościach samoobsługowych
- rozumie konieczność zdrowego odżywiania się dla prawidłowego rozwoju;
- rozbudzi ciekawość otaczającego świata,
- z uwagą słucha tekstów literackich; analizuje, wyciąga wnioski; uczestniczy w rozmowie, argumentując swoje stanowisko;
- odkrywa właściwości wody, wykonując doświadczenia,
- zna cykl obiegu wody w przyrodzie,
- poznaje właściwości powietrza ,
- przeprowadza eksperymenty z powietrzem,
- poznaje właściwości takich produktów, jak; drożdże, ocet, soda oczyszczona, olej
- samodzielnie doświadcza, obserwuje, eksperymentuje;
- analizuje, wyciąga wnioski na podstawie przeprowadzonych badań;
- podejmuje próby samodzielnego wykonywania doświadczeń;
- przeprowadza proste doświadczenia z zachowaniem zasad bezpieczeństwa,
- próbuje samodzielnie formułować wnioski ze swoich doświadczeń
- zna zasady obowiązujące podczas prowadzenia doświadczeń;
- podejmuje próby przewidzenia wyniku doświadczenia oraz wytłumaczenia go;
- przeprowadza doświadczenia zgodnie z instruktażem
- czerpie radość z doświadczenia i eksperymentowania;
- wie jak wykonać zadanie, rozumie polecenia
- potrafi dowieść poprzez własne działanie prawdziwość lub fałsz postawionego pytania badawczego
- śpiewa piosenkę „ Mamo , tato wolę Wedę” , „ Czyste powietrze „
- czerpie radość ze wspólnej zabawy z rodzicami,
- aktywnie bierze udział w ćwiczeniach i zabawach ruchowych.

X. CHWILA DLA RODZICA ...

1. roli eksperymentów w życiu dziecka....
<https://drive.google.com/open?id=1ohHevF8cfAbSUqEAxhhCX3q9XQiki-Xf>
2. „Jak rozmawiać z dzieckiem, które się boi?”
<https://dziecisawazne.pl/jak-rozmawiac-z-dzieckiem-ktore-sie-boi/>
3. Porozmawiajmy oemocjach...
<https://drive.google.com/open?id=1buXE4gk83-B9uhd8knD0F8RS0CAANhTT>
4. Porozmawiajmy o..... agresji i przemocy....
https://drive.google.com/open?id=1FfBvpai9aD5K0MXNk7Gm7zEMfzRKa_W8
5. Przybij piątkę a nie chowaj się za mamą”. Jak nie zachęcać nieśmiałego dziecka do kontaktu na siłę”
<https://dziecisawazne.pl/przybij-piatke-a-nie-chowaj-sie-za-mama-jak-nie-zachecac-niesmialego-dziecka-do-kontakt-u-na-sile/>

Jesteśmy do Waszej zdalnej dyspozycji. Dziękujemy za piękne zdjęcia i filmy z Waszych pracowitych dni. Zdjęcia i filmy przesyłajcie do [nauczycieli grup](#). Oczywiście nie są one obowiązkowe, ale nie da się ukryć, że z ogromną przyjemnością oglądamy nasze Kochane przedszkolaki. Pozdrawiamy Państwa serdecznie, a naszym średniakom i starszakom przesyłamy mnóstwo buziaków.

Nauczyciele: Dorota Przybysz, Beata Urbańska, Dorota Sroczyńska, Julita Szulmińska, Ewa Lewandowska, Renata Majewska, Ewa Rakowicz, Dorota Borowska – przygotowanie propozycji działań

Koordinator: Dorota Borowska – zebranie materiałów

Dyrektor: Mariola Wasilewska – nadzór metodyczny i merytoryczny, korekta, edycja ostateczna.

Kochane dzieci, nie zapomnijcie ucałować swoich rodziców i podziękować im, że tak dzielnie Wam pomagają.

